

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 4P/20/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3613202937
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Božena Brinčíková
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2013:3613202937.1

Rozhodnutie

Okresný súd Partizánske vo veci starostlivosti súdu o maloletú N. Š., nar. XX.X.XXXX, bytom L. XXX, zastúpenú Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Partizánskom ako kolíznym opatrovníkom, dieťa matky Y. F., F. L. XXX, zastúpenej JUDr. Matúšom Lemešom, advokátom v Košiciach, Nerudova 14 a otca T. T., F. C. XXX, o zmenu úpravy rodičovských práv a povinností, o návrhu matky na nariadenie predbežného opatrenia takto

rozhodol:

Súd konanie o návrhu matky na nariadenie predbežného opatrenia zastavuje.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania o nariadenie predbežného opatrenia.

odôvodnenie:

Matka maloletej N. Š. sa podaným návrhom vo veci samej domáha zmeny rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 23.7.2012, č.k. 2P/17/2011-99 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 13.11.2012, č.k. 6CoP/84/2012-136 vo výroku o úprave styku tak, že otec maloletého dieťaťa bude oprávnený stýkať sa s maloletou N. Š. každú nepárnu nedeľu v mesiaci od 13,00 hod. do 17,00 hod. v mieste trvalého bydliska maloletej za prítomnosti matky. Návrh na začatie konania vo veci samej odôvodnila tým, že rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 23.7.2012, č.k. 2P/17/2011-99 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 13.11.2012, č.k. 6CoP/84/2012-136 bolo rozhodnuté tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý nepárny víkend v mesiaci v čase od piatku od 17,00 hod. do nedele do 17,00 hod. s tým, že otec si v stanovenú hodinu maloletú pred bytom matky prevezme a v stanovenú hodinu ju opäť pred bytom matky vráti. Matka je povinná dieťa na styk s otcom riadne a načas pripraviť. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 21.11.2012. Od posledného rozhodnutia súdu došlo k podstatnej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu doterajšieho rozhodnutia. Taktiež došlo aj k zmene dôkaznej situácie, a to predovšetkým vypracovanými písomnými správami špecialistov z oblasti psychológie a psychiatrie a návrhom otca na výkon rozhodnutia. Od poslednej úpravy sa u maloletej N. prejavujú strachové tendencie a vo vzťahu k biologickému otcovi vníma negatívne emócie, úzkosť, ale aj hnev a tieto emócie sa u maloletej manifestujú aj psychosomatickými ťažkosťami (enuréza, enkopréza). Takéto správanie maloletej ju podnietilo k tomu, aby požiadala o odbornú konzultáciu psychologičku Centra pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie v Topoľčanoch Y. E. Q.. Y. Q. sa za účelom objektívneho šetrenia zúčastnila realizácie styku otca s mal. N. dňa 07.12.2012 a mohla bezprostredne pozorovať vzájomnú interakciu otca a maloletej. V písomnej správe zo dňa 11.12.2013 (správne asi 11.12.2012) Y. Q.V. uvádza, že dieťa už pri individuálnom stretnutí v Centre pedagogicko-psychologického poradenstva prejavovalo negatívny vzťah k otcovi, ktorý bol posilňovaný akýmsi strachom z návštevy v jeho rodisku. Pri vzájomnom stretnutí maloletá reagovala na otca nezúčastnene a žiadala otca, aby ju nebral preč. Psychologička popisuje správanie sa otca k maloletej ako emočne nezúčastnené vo väzbe k dieťaťu, ktorý sa iba dožadoval svojho práva v zmysle rozsudku, bez toho, aby vnímal potreby a obavy maloletej. Otec sa vôbec nesnažil mal. N. si získať a budovať si s ňou prirodzený otcovský vzťah. Napriek tomu, že bol otec nabádaný k postupnému budovaniu si vzťahu k maloletej a k získaniu si dôvery, otec nekompromisne trval na

realizácii styku v zmysle rozsudku a od tejto požiadavky upustil „až po hysterickom záchvate dieťaťa, kedy v afekte nedovolilo matke pobaliť ho a všemožne sa snažilo stretnutia sa nezúčastniť“. V záverečnej časti správy Y.. Q. konštatuje, že pokiaľ maloletá cítila bezpečnosť matky a jej súčasného partnera, správala sa v norme, komunikovala a vyvíjala komunikačné snahy aj smerom k otcovi. Y.. Q. sa od otca tiež dožadovala vysvetlenia, prečo sa o dieťa intenzívne nezaujímal po dobu cca 1 roka, na čo otec uviedol len jediný argument, že pracoval. Požiadala o psychologické vyšetrenie aj psychologičku Y.. U. H., Psychologická ambulancia v Partizánskom, aby sa čo najobjektívnejšie posúdil emocionálny stav maloletej a jej sociálne vzťahy v rodine. Y.. H. v písomnej správe zo dňa 25.01.2013 uviedla, že projektívne techniky ukázali v prežívaní vzťahu maloletej k otcovi strach, úzkosť a hnev. Mal. N. popísala aj spomienky na násilné správanie otca k matke. Test zameraný na vnímanie rodinných vzťahov zo strany maloletej ukázal, že vzťah mal. N. k matke je najpevnejší. Rovnako pozitívne emócie prežíva maloletá aj vo vzťahu k matkinmu manželovi, ktorého volá tatino alebo ocino. Na druhej strane „otec od maloletej obdržal negatívne voľby, ktoré vypovedajú o jej negatívnych emóciách k nemu, najmä však voľby, ktoré vypovedajú o tom, že dieťa vníma od otca prichádzajúce emócie a správanie ako negatívne. „Záverom Y.. H. uvádza, že vzťah maloletej k otcovi je zaťažený prežívaním vlastných negatívnych emócií, no i emócie vychádzajúce od otca vníma ako negatívne. Rovnako ako Y.. Q. aj Y.. H. odporúča preskúmať otcov vzťah k mal. N. a jeho motiváciu stretávať sa s ňou. Taktiež odporúča, aby budovanie vzťahu medzi otcom a maloletou prebiehalo postupne (postupné predlžovanie spoločne stráveného času), spočiatku v známom, bezpečnom prostredí, za prítomnosti matky a aktivity volí s prihliadnutím na záľuby dieťaťa. Vzhľadom na pretrvávajúce psychosomatické ťažkosti bola na jej žiadosť mal. N. vyšetrená pedopsychiatričkou Y.. X. J.. Y.. J. v lekárskej správe zo dňa 22.2.2013 konštatuje, že mal. N. trpí adaptačnou poruchou s narušením správania a emotivity v emočne záťažových situáciách - F 43.2. Z tohto dôvodu v súčasnosti odporúča realizovať styk maloletej s otcom výlučne v prítomnosti matky. Všetky uvedené vyšetrenia mal. N. u psychologičiek Y.. E. Q. a Y.. U. H., resp. u pedopsychiatričky Y.. X. J. boli realizované až po právoplatnosti doterajších rozhodnutí, t.j. zohľadňujú stav, ktorý nastal až po právoplatnosti doterajšej úpravy. Z uvedeného vyplýva, že závery týchto vyšetrení predstavujú zásadnú zmenu dôkaznej situácie oproti tej, ktorá bola súdom ustálená pri poslednej úprave. Je nesporné, že maloletá podstúpila vyšetrenie u kvalifikovaných a skúsených odborníkov, ktorí dokážu objektívne posúdiť psychické prežívanie mal. N.. Nie je sporné, že títo špecialisti dospeli k jednoznačnému záveru, že mal. N. vníma vo vzťahu k otcovi negatívne emócie, strach, úzkosť, ale aj hnev a tieto emócie sa u maloletej manifestujú aj psychosomatickými ťažkosťami (enuréza, enkopréza). Obe psychologičky zároveň dospeli k zhodnému názoru, že maloletá má vybudované silné pozitívne puto k svojej matke a zároveň aj k manželovi matky, u ktorých cíti pocit istoty a bezpečia. Y.. Q. preto odporúča, aby sa pri úprave styku rešpektoval súčasný stav rodiny, samozrejme s prihliadnutím na práva otca a maloletej. Mal. N. nemá k otcovi vôbec vybudovaný dôverný vzťah, čo je zapríčinené tiež tým, že otec takmer rok o maloleťu nejavil žiaden záujem. Napokon aj po právoplatnosti rozsudku chodil otec na stretnutia s maloletou veľmi nepravidelne a skôr len výnimočne, pričom buď svoju neúčasť ani neospravedlnil, alebo uviedol len banálny dôvod (víkend s kamarátmi na chate alebo udržiavať kúrenie vo svojom dome, keďže bol sám a pod.). Takýto svojvoľný prístup otca nie je v záujme maloletej a prirodzene nemôže viesť ani k vytváraniu a následnému prehĺbovaniu pozitívneho vzťahu medzi otcom a maloletou, čo zdôraznila aj Y.. H.: „ Z dôvodu eliminácie úzkosti a strachu musia byť stretnutia s otcom pravidelné, plánované, pre dieťa dopredu čitateľné, aby vedelo, čo ho čaká.“ Styk otca s maloletou sa v intencióch rozsudku nikdy nerealizoval, t.j. bez prítomnosti matky a v mieste bydliska otca, ale ak otec aj prišiel, styk vždy prebiehal len v mieste bydliska matky a za jej prítomnosti, keďže maloletá išť s otcom odmietla. Nikdy nebránila otcovi, aby sa s maloletou stýkala, čo potvrdila vo svojej správe aj psychologička Y.. Q., keď uviedla, že „matka bola ochotná umožniť stretnutie aj mimo čas vymedzený súdnym rozhodnutím, len aby si dieťa dokázalo k nemu vytvoriť vzťah“. Dôvodne sa domnieva, že otec nemá skutočný záujem o mal. N. ale práva na styk sa domáha z dôvodov, že si to prajú jeho príbuzní, ktorí s ním žijú v spoločnej domácnosti (najmä jeho sestra, rodičia a pod.). Na toto poukázala aj Y.. Q. vo svojej správe, keď uvádza, že „pri sledovaní správania otca k dieťaťu neboli zjavné emocionálne väzby k dieťaťu“ a tiež Y.. H., ktorá doporučuje preskúmať motiváciu otca stretávať sa s maloletou. Uvedené skutočnosti, ktoré nastali po právoplatnosti doterajšieho rozsudku sú dostatočne závažné na to, aby súd zmenil rozsah úpravy styku otca s maloletou tak, aby to bolo v záujme maloletej a nemalo to pre ňu negatívny dopad z hľadiska jej ďalšieho psychického vývinu. Psychologičky Y.. Q. a Y.. H. sa zhodli, že dieťa pociťuje k otcovi negatívne emócie a preto je potrebné vzťah otca a maloletej budovať postupne. Pri tomto budovaní však maloletá musí cítiť pocit istoty a bezpečia. Vzhľadom na uvedené je v súčasnosti najvhodnejšie, aby bol styk otca s maloletou realizovaný za prítomnosti matky, a to v jej výchovnom prostredí každú nepárnu nedeľu v mesiaci v čase od 13,00 hod. do 17,00 hod. Napriek existencii rozsudku sa doposiaľ nikdy nerealizoval

styk otca s maloletou bez prítomnosti matky a mimo jej bydliska, čím by sa de facto len zosúladiť skutkový stav so stavom právnym. Jej prítomnosť považujú za nevyhnutnú pre naplnenie základnej potreby pocitu bezpečia a istoty u maloletej, ktoré u otca zjavne nepociťuje. V tejto súvislosti zdôrazňujú najmä to, že dieťa je na svoj vek slabé z hľadiska imunity a odolnosti voči fyzickým i psychickým stresom a preto je potrebné pristupovať k nemu citlivo a nevystavovať ho zbytočným stresom, čo potvrdila aj psychologička Y. H.Á.. Podľa slovenskej ako aj medzinárodnej platnej právnej úpravy rozhodujúcim hľadiskom pre úvahu o najvhodnejšej úprave styku mal. dieťaťa ostáva vždy záujem dieťaťa. Je nevyhnutné brať ohľad na vek dieťaťa, jeho potreby, denný režim. Poukazuje na čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, čl. 9 ods. 3 Dohovoru, čl. 19 ods. 1 Dohovoru a § 43 Zákona o rodine s poukazom na čl. 12 Dohovoru.

Spolu s návrhom na začatie konania vo veci samej podala matka aj návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa domáha, aby súd nariadil predbežné opatrenie, na základe ktorého je otec maloletej oprávnený stretávať sa s mal. N. každú nepárnu nedeľu v mesiaci od 13,00 hod. do 17,00 hod. v mieste trvalého bydliska maloletej za prítomnosti matky. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia odôvodnila tým, že až do vydania právoplatného rozhodnutia vo veci je vážne ohrozený záujem mal. N., keďže súčasný rozsah úpravy styku s otcom sa vyslovene prieči jej záujmu, čo sa prejavuje najmä výraznými psychosomatickými ťažkosťami. Zo správania sa otca je zrejmé, že nie je ochotný rešpektovať potreby a záujem maloletej N. a budovať si s ňou vzťah postupne, tak ako to odporúčajú vyššie menovaní odborníci. Namiesto toho otec podal na súd návrh na uloženie pokuty, v ktorom ju nepravdivo obviňuje z marenia rozsudku súdu. Vie jednoznačne preukázať, že otec na stretnutia s mal. N. nechodil. Otec sa vôbec neusiluje o láskavý a citlivý prístup k mal. N., ktorá k nemu nemá vybudovaný pozitívny vzťah. Existuje naliehavý právny záujem na nariadení predbežného opatrenia, keďže je to jediný relevantný právny prostriedok, ktorým je možné dočasnou a provizórnou úpravou zabrániť nepriaznivým dôsledkom, ktoré môžu nastať.

Súd sa oboznámil s obsahom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, návrhu na začatie konania vo veci samej, spisov tunajšieho súdu sp. zn. 2P/17/2011, sp. zn. 3P/55/2012, sp. zn. 5P/11/2013, sp. zn. 3Em/1/2013 a zistil, že rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 23.7.2012, č.k. 2P/17/2011-99 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 13.11.2012, č.k. 6 CoP/84/2012-136 bol upravený styk otca s maloletou tak, že je oprávnený stretávať sa s maloletou každý nepárny víkend v mesiaci v čase od piatku od 17.00 hod. do nedele do 17.00 hod. s tým, že otec si v stanovenú hodinu maloleť pred bytom matky prevezme a v stanovenú hodinu je opäť pred bytom matky vráti. Matka je povinná dieťa na styk s otcom riadne a načas pripraviť. Z obsahu spisu tunajšieho súdu sp. zn. 5P/11/2013 vyplýva, že návrhom zo dňa 5.2.2013, doručeným súdu dňa 8.2.2013 sa matka maloletej domáhala nariadenia predbežného opatrenia, na základe ktorého by otec maloletej bol oprávnený stretávať sa s maloletou Laurou každú nepárnu nedeľu v mesiaci od 13,00 hod. do 17,00 hod. v mieste trvalého bydliska maloletej za prítomnosti matky. Návrh odôvodnila tým, že styk otca s maloletou sa nikdy nerealizoval podľa rozsudku o úprave styku, maloleť pociťuje vo vzťahu k otcovi strach a úzkosť. Otec sa úprimne nesnažil o vytvorenie si vzťahu s maloletou. Matka poukázala na konzultáciu s psychologičkou Y. E. Q. a na závery správy zo psychologickej intervencie zo dňa 11.12.2012. Ďalej poukázala na závery psychologického vyšetrenia Y. U. H. zo dňa 25.1.2013. V konaní predložila aj lekársku správu zo psychiatrického vyšetrenia maloletej Y. X. J. zo dňa 22.2.2013. Súd o návrhu matky na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 5.2.2013, doručenom súdu dňa 8.2.2013 rozhodol uznesením zo dňa 6.3.2013, č.k. 5P/11/2013-21 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 10.4.2013, č.k. 6CoP/44/2013-36 tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. Uznesenie zo dňa 6.3.2013 č.k. 5P/11/2013-21 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 10.4.2013, č.k. 6CoP/44/2013-36 nadobudlo právoplatnosť dňom 19.04.2013.

Otec maloletej podal dňa 6.3.2013 na tunajší súd návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia o úpravu styku s mal. N.. Matka bola výzvou zo dňa 4.4.2013 vyzvaná, aby sa podrobila rozhodnutiu tunajšieho súdu zo dňa 23.7.2012 č.k. 2P/17/2011-99, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 21.11.2012 a ktorým bol upravený styk otca s mal. dieťaťom.

Podľa § 74 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

Podľa § 75 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku predbežné opatrenie nariadi súd na návrh. Návrh nie je potrebný, ak ide o predbežné opatrenie na konanie, ktoré môže súd začať i bez návrhu.

Podľa § 75 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku návrh má okrem náležitostí návrhu podľa § 79 ods. 1 obsahovať opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia, uvedenie podmienok dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, a odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Z návrhu musí byť zrejmé, čoho sa mieni navrhovateľ domáhať návrhom vo veci samej. Návrh musí ďalej obsahovať aj označenie fyzickej osoby, ktorej má byť maloleté dieťa zverené do starostlivosti, alebo označenie zariadenia na výkon rozhodnutia súdu, do ktorého má byť maloleté dieťa umiestnené. Návrh podľa odseku 8 musí obsahovať aj výšku zábezpeky na náhradu ujmy.

Podľa § 75 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, ktorý má náležitosti podľa odseku 2, rozhodne súd bezodkladne najneskôr do 30 dní po doručení návrhu.

Podľa § 75 ods. 6 Občianskeho súdneho poriadku súd môže vydať rozhodnutie o predbežnom opatrení aj bez výsluchu účastníkov a bez nariadenia pojednávania.

Podľa § 75 ods. 8 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku o nariadení predbežného opatrenia rozhodne súd aj bez vyjadrenia ostatných účastníkov.

Podľa § 102 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz. V záujme maloletého dieťaťa môže súd po začatí konania vo veci starostlivosti súdu o maloletých na návrh nariadiť predbežným opatrením účastníkovi, aby do času rozhodnutia vo veci úpravy pomerov maloletého dieťaťa zabezpečoval osobnú starostlivosť o dieťa, ktoré je v čase podania návrhu umiestnené v zriadení na výkon rozhodnutia súdu. Ak súd rozhoduje o predbežnom opatrení podľa druhej vety, o návrhu na predbežné opatrenie rozhodne najneskôr do 30 dní od podania návrhu; ustanovenia § 75 až 77 sa použijú primerane.

Podľa § 103 Občianskeho súdneho poriadku kedykoľvek za konania prihlíada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Podľa § 159 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Súd po dokazovaní vykonanom oboznámením obsahu listinných dôkazov dospel k záveru, že konaniu o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia bráni skoršie uznesenie tunajšieho súdu zo dňa 6.3.2013, č.k. 5P/11/2013-21 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 10.4.2013, č.k. 6CoP/44/2013-36, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom 19.04.2013. Súd dospel k tomuto záveru z dôvodu, že konanie je postihnuté takým nedostatkom podmienok konania, ktorý nemožno odstrániť. Vychádzal pritom z toho, že predbežné opatrenie je zabezpečovací inštitút v občianskom súdnom konaní, ktorým súd dočasne upravuje pomery účastníkov konania s cieľom umožniť ničím nerušené rozhodovanie vo veci samej alebo s cieľom zabezpečiť výkon súdneho rozhodnutia. Súd nariadi predbežné opatrenie na návrh alebo aj bez návrhu, ak ide o predbežné opatrenie na konanie, ktoré súd môže začať aj bez návrhu. Návrh musí obsahovať opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich jeho nariadenie, uvedenie podmienok dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Nariadenie predbežného opatrenia je dôvodné vtedy, ak sa osvedčila danosť práva a ak nie sú vážnejšie pochybnosti o potrebe vykonania predbežnej úpravy. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia nie je dôvodný, ak potreba dočasnej úpravy vzťahov účastníkov konania nie je naliehavá alebo ak sa ohrozenie vzťahov účastníkov konania neosvedčilo.

Súd musí kedykoľvek za konania prihlíadať na to, či sú splnené podmienky konania. Jednou z podmienok konania je aj skutočnosť, že o tej istej veci nebolo už skorším rozhodnutím právoplatne rozhodnuté. V prípade, ak o tej istej veci už rozhodnuté bolo, tvorí toto skoršie rozhodnutie prekážku veci rozhodnutej

(res iudicata). Tou istou vecou je ten istý nárok, o ktorom sa už skôr rozhodlo, ak vychádza z toho istého právneho dôvodu a z toho istého skutkového stavu.

Súd pri rozhodnutí vychádzal z ustáleného právneho názoru, že právoplatné uznesenie, ktorým súd zamietol návrh na nariadenie predbežného opatrenia, tvorí prekážku veci právoplatne rozsúdenej (§ 159 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 167 ods. 1 O.s.p.), v dôsledku čoho súd nemôže ten istý návrh znovu prejednávať. (stanovisko Najvyššieho súdu SR sp. zn. Cpj 15/2010).

V tomto konaní o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia tvorí prekážku veci rozhodnutej uznesenie tunajšieho súdu zo dňa 6.3.2013, č.k. 5P/11/2013-21 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 10.4.2013, č.k. 6CoP/44/2013-36, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19.4.2013. V uvedenej právnej veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 5P/11/2013 ide o tých istých účastníkov konania, o právny nárok vyplývajúci z tých istých právnych dôvodov, vychádzajúci z tých istých skutkových okolností ako v tejto právnej veci. Petit návrhu na nariadenie predbežného opatrenia je v oboch veciach identický.

Nie je vylúčené, aby súd rozhodoval o novom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia aj ak by išlo o tých istých účastníkov, i o ten istý petit návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Takéto rozhodnutie by však prichádzalo do úvahy v takom prípade, ak by došlo k zmene pomerov oproti skoršiemu rozhodnutiu. Muselo by ísť o zmenu skutkových okolností významných pre rozhodnutie, len v takom prípade by skoršie rozhodnutie netvorilo prekážku veci rozhodnutej.

Návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia v tejto veci je založený na tom istom skutkovom základe ako návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia, o ktorom bolo rozhodnuté uznesením tunajšieho súdu zo dňa 6.3.2013, č.k. 5P/11/2013-21 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 10.4.2013, č.k. 6CoP/44/2013-36. Skoršie rozhodnutie, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19.4.2013 tak vylučuje, aby bolo možné ten istý návrh prejednať znovu. Súd preto konanie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia z dôvodu prekážky veci rozhodnutej zastavil.

O náhrade trov konania o nariadenie predbežného opatrenia súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania o nariadenie predbežného opatrenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Partizánske.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie. Odvolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Všeobecnými náležitosťami podania podľa § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku sú: označenie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis a dátum. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.